

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 335/2024-6

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Ivana Fiačana (sudca spravodajca) a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDACTED],

proti uzneseniu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 36/2024 zo 7. februára 2024 takto

r o z h o d o l :

1. Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**
2. Žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu **n e v y h o v u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 9. mája 2024 domáha vyslovenia porušenia svojich základných práv podľa 46 ods. 1 a čl. 50 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd označeným rozhodnutím ústavného súdu. Sťažovateľ žiada, aby bola jeho predchádzajúca ústavná sťažnosť, ktorá bola predmetom namietaného uznesenia ústavného súdu, opätovne prejednaná a rozhodnutá, zároveň žiada o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom.

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti a namietaného uznesenia ústavného súdu vyplýva, že sťažovateľ bol rozsudkom Okresného súdu Trnava z 2. decembra 2019 uznaný vinným zo spáchania trestného činu podvodu a bol mu uložený okrem iných nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere šiestich rokov a šiestich mesiacov. Na základe odvolania sťažovateľa bolo prvostupňové rozhodnutie rozsudkom Krajského súdu v Trnave z 15. júla 2021 zrušené vo výroku o treste a sťažovateľovi bol okrem iných uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere štyroch rokov a šiestich mesiacov. Dovolanie sťažovateľa podané proti druhostupňovému rozsudku krajského súdu bolo podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietnuté uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 1Tdo/38/2022 z 28. júna 2023.

3. Proti uzneseniu najvyššieho súdu sp. zn. 1Tdo/38/2022 z 28. júna 2023 podal sťažovateľ ústavnú sťažnosť, o ktorej rozhodol ústavný súd uznesením sp. zn. II. ÚS 36/2024 zo 7. februára 2024 tak, že ústavnú sťažnosť odmietol a žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu v konaní nevyhovel.

II.

Argumentácia sťažovateľa

4. Sťažovateľ uvádza, že tým, že ústavný súd jeho predchádzajúcu ústavnú sťažnosť odmietol a neustanovil mu právneho zástupcu, zasiahol do jeho základných práv z dôvodu, že nedostatky a vady jeho podania nemohli byť odstránené právnym zástupcom tak, aby jeho ústavná sťažnosť obsahovala všetky náležitosti.

5. Sťažovateľ ďalej uvádza, v čom vidí porušenie svojich základných práv rozhodnutím dovolacieho súdu, domnieva sa, že najvyšší súd pri svojom rozhodovaní nezohľadnil § 211 ods. 2 Trestného poriadku a samotný účel právnej úpravy.

6. K obsahu namietaného uzneseniu ústavného súdu v závere ústavnej sťažnosti poukazuje na nález sp. zn. II. ÚS 185/2020 z 27. augusta 2020 a žiada, aby jeho ústavná sťažnosť bola znova preskúmaná a rozhodnutá a aby mu bol ustanovený právny zástupca v konaní pred ústavným súdom.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

7. Podľa § 55 písm. c) zákona č. 314/2018 o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) návrh na začatie konania je neprípustný, ak sa ním navrhovateľ domáha preskúmania rozhodnutia ústavného súdu.

8. Z citovaného zákona o ústavnom súde teda jednoznačne vyplýva, že ústavný súd nedisponuje v konaní o ústavnej sťažnosti právomocou preskúmať svoje vlastné právoplatné rozhodnutia, resp. im predchádzajúce postupy. Ak sa na ústavný súd fyzická osoba alebo právnická osoba s takto formulovanou ústavnou sťažnosťou obráti, musí ju ústavný súd, rešpektujúc § 55 písm. c) zákona o ústavnom súde, vyhodnotiť ako neprípustnú.

9. Vzhľadom na uvedené ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa, ktorou sa domáha vyslovenia porušenia základných práv uznesením ústavného súdu sp. zn. II. ÚS 36/2024 zo 7. februára 2024, odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. d) v spojení s § 55 písm. c) zákona o ústavnom súde ako neprípustnú.

IV.

K žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom

10. V zmysle § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže ustanoviť navrhovateľovi právneho zástupcu, ak navrhovateľ o to požiadá, ak to odôvodňujú jeho pomery a nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti. Tieto tri predpoklady na ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom musia byť splnené súčasne. Ak hoci len jeden z týchto predpokladov nie je splnený, nemožno žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu vyhovieť (m. m. III. ÚS 265/2014, III. ÚS 588/2015).

11. Ústavný súd dospel k záveru, že v prípade sťažovateľa nie sú splnené podmienky na ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom. Z výsledku posúdenia ústavnej sťažnosti ústavným súdom je zrejmé, že v danom prípade ide o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti (m. m. III. ÚS 265/2014, III. ÚS 588/2015, II. ÚS 193/2020). Keďže nebol splnený jeden z nevyhnutných predpokladov ustanovenia právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom, žiadosti sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu ústavný súd nevyhovel.

12. Ústavný súd vzhľadom na všetky svoje závery rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 27. júna 2024

Robert Šorl
predseda senátu